

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 001625 12 Кж
Бања Лука, 16.10.2012. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија, др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Драгомира Миљевића, и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз учешће записничара Мире Мачкић, у кривичном предмету против оптуженог С.С., због кривичног дјела ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, одлучујући о жалби окружног тужиоца из Бијељине, изјављеној против пресуде Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 001625 10 К од 24.05.2012. године, у сједници вијећа којој је присуствовао републички тужилац мр Ненад Врањеш, а у одсуству уредно обавијештених, оптуженог и његовог браниоца, адвоката М.З. из Б., донио је 16.10.2012. године,

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба окружног тужиоца и потврђује пресуда Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 001625 10 К од 24.05.2012. године.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 001625 10 К од 24.05.2012. године, оптужени С.С. је на основу члана 290. тачка в) Закона о кривичном поступку - Пречишћени текст, ослобођен од оптужбе због кривичног дјела ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези са чланом 22 Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије.

Против те пресуде благовремено је изјавио жалбу окружни тужилац. Жалбом се пресуда побија због погрешно утврђеног чињеничног стања и предлаже да се та пресуда преиначи и оптужени огласи кривим или да се пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Одговор на жалбу није поднесен.

На сједници вијећа републички тужилац је изложио жалбу, остао код навода жалбе с тим што је предложио да се побијана пресуда укине и одреди одржавање претреса пред овим судом.

Сједница вијећа је одржана у одсуству уредно обавијештених оптуженог и његовог браниоца, што је у складу са одредбом члана 318. став 4. Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Сл. гласник РС" број 53/12 - у дањем тексту: ЗКП РС).

Разматрајући спис, побијану пресуду и жалбу, одлучено је као у изреци ове пресуде из следећих разлога.

Кључни приговор који жалба упућује побијаној пресуди у основу побијања те пресуде због погрешно утврђеног чињеничног стања жалба образлаже наводима да побијана пресуда није правилно оцијенила изведене доказе. То се прије свега односи на исказ свједока Х.Т., који је дао два исказа, један пред Хашким трибуналом, а други пред Кантоналним тужиоцем у Тузли. У оба ова исказа свједок је био одређен у тврдњи да је оптужени лишио живота оштећеног Ш.Б., те нанио тјелесне повреде Х.Т. и његовом брату М., а само је на главном претресу исказао да оптуженог није видио на мјесту догађаја, али га је препознао по гласу. Како је првостепени суд прихватио исказ овог свједока дат на главном претресу, жалилац сматра да искази свједока нису правилно оцијењени, што је имало за последицу и коначан, а по жалби погрешан закључак побијане пресуде да нема поузданих доказа да је оптужени учинио кривично дјело које му оптужба ставља на терет.

Оцјењујући истакнуте приговоре жалбе, овај суд налази да су они неосновани. Прије свега у спису предмета се налази само један дио записника о саслушању свједока Х.Т. пред Хашким трибуналом. Тај записник од свједока није потписан, а нити од службеног лица пред којим је свједок тај исказ дао.

Када је ријеч о саслушању свједока пред Кантоналним тужиоцем у Тузли (записник од 17.05.2006. године), свједок је на главном претресу, супротно исказу који је дао на саслушању пред тужиоцем исказао да је само чуо глас оптуженог али да га није видио, наводећи између осталог у свом исказу да потпис на записнику о његовом саслушању пред тужиоцем није његов, нити он зна шта је у том записнику констатовано.

Имајући у виду да је на главном претресу овај свједок исказао да је само чуо глас оптуженог, а не и да га је видио, па када се има у виду да је свједок у својим исказима које је давао у истрази (пред Хашким трибуналом и Кантоналним тужиоцем у Тузли), уз мањкавост записника о саслушању пред Хашким трибуналом о чему је већ било ријечи, онда се критике које жалба упућује оцјени исказа овог свједока не могу прихватити. Исказ свједока Х.Т. је једини субјективни доказ оптужбе, па у ситуацији када свједок као једини очевидац догађаја на главном претресу тврди да оптуженог није видио већ је само чуо његов глас, а у исказима у истрази детаљно и околосно износи супротно оном што је тврдио на главном претресу, првостепени суд је правилном оцјеном свих исказа овог свједока извео и правилан закључак о вјеродостојности исказа овог свједока који је дао на главном претресу. Правилно су оцијењени и искази свих на главном претресу саслушаних своједока оптужбе (Н.Б. - супруге оштећеног Ш. и Х.С.), је они нису очевидци догађаја и њихова сазнања о догађају су посредна.

Такође су правилно оцијењени искази свједока Т.Ј. и Р.Ј. као доказа одбране.

Како су сви докази изведени на главном претресу пред првостепеним судом оцијењени у складу са одредбом члана 295. став 2. ЗКП РС, то је и коначан закључак побијане пресуде да нема поузданих доказа да је оптужени у вријеме, на начин и под околностима описаним у изреци те пресуде учинио кривично дјело ратног злочина против цивилног становништва које му оптужба ставља на терет.

Из наведених разлога жалба тужиоца није основана, због чега је ваљало ту жалбу одбити на основу члана 327. ЗКП РС и одлучити као у изреци ове пресуде.

Записничар
Мира Мачкић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић